

ARADUL

Organ al Asociației »Infrățirea«

Apare săptămânal.

EDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

ARAD, Str. Eminescu № 18.

Telefon: 266.

Defectele mecanismului nos-
tru de stat, se dătoresc lipse
de încredere în noi înșine

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
150 LIRE	1 AN
80 : : : : 40	6 LUNI
	3 LUNI

..... In străinătate dublu.

Lipsa de încredere.

In discuțiile noastre zilnice adorii se aud plângeri justificale împotriva neîncrederei pe care societatea noastră o dovedește și de pas față de tot ce e românesc. N-am credere în coercentul român pe care-l ocupă în ceea ce cumpără aceiași marfă, deosebi pe prețuri mai urcate, nu streini. N-am credere în eseriu român pe care fără să cunoaștem îl sacrificăm ca-n cinciul de-a nu lucra decât cu ei. Chiar și autoritățile, care sunt în prima linie chemate să bărbăteze elementele românești, nu adeseori nedumerite în fața căgerii între doi candidați cu prețire egală, dintre care numai unul e român. Se pare că un este ne paște de-a ne disprețe noi înșine prin această să de încredere în propriile astre surse de energii, care trăiesc prin a lăua dela o vreme oportunitățioare. Înainte cu o doi ani, dr. Radu, directorul spitalului de copii a organizat pentru mamele române un ciclu de conferințe foarte instructive privitor la ocrotirea copilului. Frumoasa inițiativă a treut să capătuleze în față interesul anemic al doamnelor române și au frecventat foarte neregulat într-un număr extrem de redus este conferințe. Aceiași inițiativă a fost luată în anul acesta către medicii streini din Arad. Conferințele lor au fost audiate un public extrem de numeros, și asidu frecventate de foarte multe doamne din societatea românească. Să fi fost limba maternă care a format forța de tracție la aceste conferințe? Nu credem. Mai curând bănuim ea forță în persoana conținătorului, pe care-l apreciem simplul motiv că nu e român. Mai vroiu alte exemple? Un capitalistic român n-are credere în instituțiile financiare românești și depune banii în străinătate, cincind, prin gestul său ne-triotic, incalculabile pagube pregiului sării sale care i-a dat multă de-a stringe aceste averi. O bancă românească refuză să participe, în baza ordinului de la legal emis de către stat și lângă obiceinutele dobânzi, și nenorocitului funcționar, care și-a primit plata de 3 luni de tot dintr-o nejustificată lipsă de încredere. Citezăm și afirma toate defectele constataate în mecanismul vieții noastre publice care doresc lipsei de încredere a conducătorilor de sus față de ele. Ele conduce conducătoare dela perie, al căror cuvânt e întimpinat

cu o bănuitoare neîncredere chiar și atunci când faptele au confirmat în tocmai adevărul spuselor lor. Dar n-am credere nici chiar în seriozitatea societății românești, căci altfel cum ne-am putea explica atitudinea rezervată pe care tinerii noștri o dovedesc față de fetele românce din familiile bune, când sunt pe punctul de-a înțemeia o căsnicie. În primăvara aceasta puzderia de căsătorii mixte care se încheie în zilele noastre, ne pot furniza un dureros material documentar.

Exemplele să ar putea înmulți, pentru că lipsa de încredere în noi înșine e o boală specific românească. Simptomele ei se văd prețulindeni, în toate manifestările vieții noastre, publice și particulare deopotrivă.

Regretatul Vintilă Brălianu, voind a crea neamului său un nou ideal în locul celui îndeplinit, convins că un popor nu poate trăi fără idealuri, a aruncat lozinca: „Prin noi înșine.“ Ne aducem cu foții aminte de avalanșa de defaimări pe care a stârnit-o această credință a fostului șef liberal, isvorâtă din cea mai curală dragoste de neam și apărată cu o dărăză tenacitate. Dacă imprejurările economice mondiale au prăvălit grele obstacole în calea realizărilor urmărite de politica „Prin noi înșine“, nu mai puțin adevărat e că falimentul acestei politici a fost accelerat de neîncrederea noastră a tuturor în forțele noastre proprii.

Și totuși, lozinca aceasta oricât de anahronic ar suna astăzi, odată va trebui să învingă, să întrunzând adânc în conștiința fiecărui român. Odată și odată, va trebui să ne lăsăm convinsi că salvarea noastră e în funcție numai și numai de reinvierea credinței noastre în forțele inepuizabile și mereu reînoite ale neamului. Poate că dureroasa școală pe care o facem astăzi în epoca capitalurilor streine ne va desmeteci din marasmul în care ne sbatem, precipitând cu o zi mai curând acest firesc proces de purificare sufletească. Să nădăduim.

● In ultimul timp, ministru justiției a depus la Cameră un proiect de lege a presei, care a ridicat, prin dispozițiile lui, protestele a numeroși membri ai săi din majoritatea căi și din opoziție. Contra acestui proiect au protestat și toate asociațiile de presă, în frunte cu sindicatul ziaristilor. Dacă se va sărbări în mențiunea lui, proiectul va desfășura o mare luptă în Parlament, deoarece cea mai mare parte a majoritarilor sunt holâri și combate.

Un discurs al d-lui Baldwin.

Fostul prim ministrul Angliei pune la punct chestiunea „afacerilor“ Lordului Rothermere.

D. Baldwin fostul prim ministrul Angliei în timpul guvernării partidului conservator, a rupt cu tradiția prin care un actual sau fost prim ministru nu ține discursuri la alegeri parțiale, și a ținut un discurs strâns în ziua de 17 Martie a. c. în Queen's Hall în fața unei adunări de câteva mil. Acest discurs a fost publicat de „News Chronicle“ din 18 Martie a. c. în prima pagină. Spre edificarea tuturor și luminarea neștiutorilor și a naivilor asupra Lordului Rothermere și a propagandei sale, dăm aici cuvintele d-lui Baldwin, fără a mai face vreun comentar, căci sunt foarte clare și categorice prin expoziția faptelor și impuse prin autoritatea vorbitorului:

O propagandă „murdară“ (beastly).

„Dăți-mi vă să încep prin a spune că presa marii Britanii este admirabil de lumea întreagă pentru sinceritatea și habilitatea cu care este condusă și pentru principiile înalte de jurnalism la care aderă.

„Dacă în război a fost un lucru murdar acesta a fost propaganda. Propaganda era un gaz otrăvitor care otrăvea sufletele oamenilor. Ea să lăsat urmele în Rusia. Ea a lăsat urme și într-o parte a presei britanice, însă numai într-o singură parte.

„Foile conduse de Lordul Rothermere și Beaverbrook nu sunt ziare în înțelesul comun al cuvântului. Ele sunt mașinile propagandei pentru politici care se schimbă continuu, pentru ambiri și dorințe personale, pentru plăcerile și neplăcerile celor doi oameni. (Aplauze întrerupte).

„Care sunt metodele acestor foi? Metodele lor sunt falsificarea, reaua credință, jumătași de adevăruri, alterarea intenției unui vorbitor prin introducerea de fraze înafără de text, presupunerile și critici redacționale asupra cuvântărilor care nici nu există în joli.

„Acesta metoda sunt urâte de o parte a public și de toată presa.

Un paragraf al unui „derbedeu“.

„Vreau să vă dau două exemple dintr-o mie. Acum câțiva timp soția mea a făcut un apel pentru asistență socială în cazuri de nașteri. Întreaga presă l-a venit în ajutor, numai trei foli însă au refuzat să publice apelul ei: Daily Mail, Daily Express, și Daily Herald; cred că este bine ca lumea să cunoască aceste nume. Acest refuz nu-l pot atribui decât faptului că Lordul Rothermere trebuie să fie un om căruia nu-i plac femeile. (ilaritate).

„Al doilea exemplu este un comentar apărut în presa Lordului Rothermere asupra unei expresiuni ce am folosit odată: plutocratie insolentă, și iată-

„Această expresiune vine dela Mr. Baldwin care a moștenit o mare avere dela tatăl său, însă care a dispărut acum (în numărul trecut s-a arătat că Mr. Baldwin a donat-o tatăl său N. R.) Este greu de văzut cum un șef de partid ar putea purta grije de averea tatăl său și a pierdut pe a sa“.

„Am de făcut numai o singură observație asupra acestui comentar: este semnat „redactor“ Daily Mail. Nu cunosc numele acestel persoane însă îl cred destul de qualificat pentru postul său. (Horitob, aplauze).

„Prima parte a comentarului este o minciună iar a doua parte este scrisă de un derbedeu (Aplauze frenetice).“

„Eu n-am să-l dau în judecată, căci mi s-a spus că voi dobândi o scuză și despăgubiri. Prima n-are nici-o valoare iar pe cea de-a doua n-ăș ating-o nici cu vârful bastonului.“

„Proprietarul acestel fot înțește puterea, însă o putere fără răspunderi — prerogativa de reacuri a prost tuotet.“

Față de Străinătate.

„Această presă duce o propagandă intensă în America contra produselor britanice. Produsele Americane însă sunt recomandate și aduse pe piața britanică.“

„Dacă cineva vrea să-și facă o idee despre felul cum este indușă în eroare opinia publică din alte țări de această presă este suficient să citească anunțurile făcute de ea în America pentru ca produsele de acolo să se vândă aci la noi.“

Scrisoarea Zinovleff.

„Aceasta scrisoare a adus căderei guvernării socialiste trecute și a produs o extraordinară reacție în opinia publică încât Mr. Baldwin a fost adus la o putere cu o majoritate care de 100 de ani nu se mai văzuse în Anglia.“

„Lordul Rothermere se mândrește că el a găsit cel dintâi scrisoare Zinovleff.“

„Mr. Baldwin a cedit o scrisoare a conducătorului ziarului Daily Mail din 1924, în care se spune: „Lordul Rothermere n-a știut nimic despre scrisoarea Zinovleff până când a cedit-o în ziare“.“

„Cum vedeați“, încheie Mr. Baldwin, „eu am rolul de a apăra mielei inocenți de lupii fiămânzi“. (New Chronicle, March 18, 1931).

● La cameră D. Manolescu, ministrul industriei, amânându-i-se un proiect de lege, a acuzat pe majoritari că au votat fără să cerceteze, proiecte de legi care înseamnă pentru stat miliarde de lei, cum e contractul drumurilor, pentru a se opri la legi fără importanță. Această ieșire violentă din partea unui membru al guvernului a surprins și a dat naștere la felurite discuții.

Religioase – Culturale.

Gustați și vedeti că e bun Domnul...

E Duminica Florilor. Praznic de înaltă bucurie creștinească. Mântuirii lumii vine să-și facă intrarea triumfală în cetatea sfântă a Ierusalimului. Cu stâlpări de fieric în mână, desbrăcându-și hainele și aşternându-le pe drum, în semn de umilire, les mulțimile întru întâmpinarea Domnului și îl primesc în cântec de slăvire: „Osana! Binecuvântat este Celce vine întru numele Domnului (Marc. 11,9.).

Domnul este în aşteptare și acum să-și facă intrarea în cetatea sufletului nostru. Ești și tu pregătit să-ți ieși întru întâmpinare, să-L primești cu vrednicie? Iată întrebarea ce se pune fiecărui suflet de creștin, în Duminica stâlpărilor. Să întrebarea stăruie și Luni și Marți și Miercuri, până în Joi Paștilor, când mai poți primi pe Hristos, în sf. cunințătură, ca să te faci cu adevărat vrednic de slăvita Lui înviere.

Făgădui-se învățătorul ucenilor săi, și prin el tuturor celor ce vor crede întru El, că nu ne va lăsa orfani, va rămâne statornic între noi: „Iată Eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor” — le spunea, măcar știa că în scurtă vreme, după înviere, Se va înalța la cer. Înțelegerea dumnezescă a găsit însă formula cea mai sublimă, cum să Se perpetueze între noi, în chip văzut și simțit, sub chipul pâlniei și al vinoului.

De ce tocmai chipul pâlniei și al vinului? Pentru că nu există o mai nimică infățișare a legăturii intime, ca între pâlnie și cel ce se hrănește cu ea, ca să trăiască. Nîmic nu e mai necesar vieții ca pâinea de toate zilele. La fel de potrivit infățișeză vinul săngele. „Vinul vesel este înima omului”, cum săngele dă energia vieții, puterea de regenerare. Sângelul lui Hristos a dat putere sfintilor și mucenilor. Să noi suntem tari, nebriuți, cătă vreme ne adăpăm cu acest sânge dumnezesc.

Când Domnul a volt să dea o hrănă pentru suflet pe drumul vieții, cum a dat hrănă trupească mulțimilor în pustie și dă și azi prin mulțimea rodurilor pământului, — fătre lucruri și făpturi nă găsit nimic vrednic de suflet, ci Să dă pe sine însuși. Așa se înalță măreția sufletului, când el numai cu trupul și săngele Domnului se poate hrăni, ca să trăiască în veci!

Domnul și învățătorul lumii anunță ucenilor săi, în biserică din Câmpina: „Eu sunt pâinea vieții... Cela ce mânâncă trupul Meu și bea săngele Meu are viață vecinică. Întru Mine petrece și Eu întru el” (Io. 6, 38-56.)

Atunci nău înțeles ucenicii și mulți s'au întors înapoi, L-au părăsit. Ceice l-au rămas credincioși însă au cuprins adâncul tainei la Cina cea de Taină, când Iisus luând pâinea și binecuvântând a frânt și a dat lor și a zis: *luati, mânăcați; acesta este Trupul Meu. Să luând paharul, mulțumind a dat lor zicând: Beți dintru acesta totuși, că acesta este săngele Meu...* (Mat. 26, 26-28.) „Acea să faceți întru omenirea mea” (I. Cor. II, 24.)

Ceace s'a petrecut la Cina cea de Taină, se repetă pe masa sfântului altar, cu împreună lucrarea Duhu-

lui sfânt, prin rugăciunca și binecuvântarea preotului, ori de câte ori săvârșește sf. Liturgie. Cum, prin umbrirea aceluias Duh sfânt s'a sălașuit în pantecele Fecioarei și Să intrupăt născându-se, Cuvântul trup făcându-se, în Ieslea din Betleem, — așa se întrepăză din nou Domnul, pe masa sf. altar, sub chipul pâlnii și al vinoului. Măcar elementele sfintei Euharistii își păstrează formă, gustul, mirosul, conținutul lor se îndumnezeește.

Nu putem cuprinde tațna cu slabă noastră minte și cu priceperea noastră mărginită. Dar credem, căci ni-o spune Domnul însuși, și ne-o atestă credința vie a celor aproape 2000 de ani, dela Hristos și până la noi și până la sfârșitul veacurilor. Credem și mărturism: *Cred Doamne și mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu... și acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump săngele Tău...* ne rugăm, împreună cu preotul înainte de sf. Cunință.

Cine crede că Iisus s'a născut din Preacurata Fecioară prin umbrirea Duhului sf.; că la nunta din Cana a prefăcut apa în vin; în pustie a săturat milii de oameni cu 5 pâlni și 2 pești; că a călcăt cu pas sigur, ca pe uscat, pe valurile lacului fără să se afundă; că, pentru izbăvirea noastră a suferit chinuri și bătăli și moarte pe cruce, ca și 3-a zi să învieze și să se înalțe iarăși la cer... Acela nu se poate înțopi de adevărul cuvântului dela Cina cea de Taină: „Acesta este trupul Meu... și acesta este săngele Meu...“

Cum nu poate fi viață în trup fără mâncare și beutură, așa nu este viață în Hristos fără cumințăcare, nu este viață creștină! Nu de viață cinstită înaintea oamenilor e vorba, ci de viață creștină!

Ca odinioară, la intrarea în Ierusalim, omului din cetate (Luc. 22, 10;) Domnul ne trimite acum și nouă soli: „Voi veni la voi...“ (Io. 14, 18); „Astăzi în casa ta Mi se cade să fiu“ (Luc. 19, 5;) Da, în casa sufletului Tău se dorește Domnul.

Dar, poate El întra acolo fără zăticneală? I-l poți primi cu vrednicie? Trebuie să te pregătești cu multă constiționă: „Să se îspitească omul pe sine și așa din pâine să mânânce și din pahar să bea. Căci cel ce mânâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui și mânâncă și bea“ (I. Cor. 11, 28-9;)

Cu umilință sutașul să te apropii: „Doamne nu sunt vrednic să întră sub acoperământul meu, ci zil numai cu cuvântul și se va întâadui sufletul meu...“

Aceasta este rodirea binecuvântată a sf-tei Cuminecături: întâaduirea sufletului de ranele și boalele sale; cum să se întâaduie și femeea, în curgerea săngelui, numai prin atingerea de poala hainei Lui. Cu cât mai multă putere va ieși din atingerea ta cu Domnul, din unirea ta cu El. Căci sf. Cuminecătare e unirea desăvârșită; Domnul se predă sufletului și sufletul se predă Domnului.

Ca un foc curățitor pătrunde filoța omului florul, în clipa când atinge cu buzele sale sfântul Trup. Simți cum se topește și ultima urmă a păcatului; patimile se potolesc, mintea se lumi-

Conferințele dela Palatul Cultural.

Prof. univ. Onisifor Ghibu: Idealurile omenirii în cursul veacurilor.

(Urmare și fine)

Cu drept cuvânt ne putem întreba, ce idealuri superioare mai pot insufla astăzi oamenirea? Problemele vieții omenești sunt inepuizabile, omul își impune necontenit noi idealuri, căci realizarea orecărui ideal aduce mai degrabă o nemulțumire, decât o deplină îndestulare. De 12 ani ne-am văzut îndeplinir visul nostru de veacuri, și cu toate acestea astăzi, mai mult decât oricând nemulțumirile sunt mari. Diferitele mizerii care își au obârșia în criza economică generală, judecate serios, ne spun că suntem foarte departe de idealul pe care l-am dorit. Decât, cind cu atenție istoria, constatăm că oamenii au fost totdeauna tentați să judece cu prea mare aspirație timpuriile în care au trăit. Epoca de aur a culturii germane de pildă e caracterizată de marele Goethe cu cuvintele deaimatoare, ca o epocă de decadență și totuși astăzi privind-o în perspectiva istoriei ea apare impunătoare. La fel epoca noastră. Aspectele pesimiste de azi sunt numai aparente. Vremurile de astăzi sunt mari și trebuie să fim fericiți că soarta ne-a făcut pe noi de-a le trai. Deci mai puțină critică, căci autorii măruntelor nemulțumiri care nu ne îngăduie să recunoaștem măreția vremurilor actuale suntem în definitiv tot noi. Or, posibilitățile de viață de astăzi sunt incomparabil mai superioare decât în trecut. Progresele tehnice moderne și ale științelor ne fac viață din zi în zi mai usoară. Instituțiile umanitare care răsăresc neîntrerupt asigură într-o largă măsură putința omului de-a se desvolta nestin-genit. Pe lângă toate semnele aparente ale unei stagnări în tendința omenirei spre desăvârșire, procesul perfectionării umane e în deplină ascensiune.

Astfel idealul național nu încheie lupta noastră spre noi idealuri. Să întră întrădevăr, abia pacea încheiată și omenirea aleargă spre căutarea de noi cai de perfecționare, de noi idealuri, complect schimbate atât prin forma căi și prin mijloacele lor de realizare. Cruzimile manifestate în răsboiul mondial, a preocupat în deosebi omenirea îngrozită, care și-a pus idealul de-a lupta pentru înălțarea lor pentru găsirea altor posibilități de aranjarea diferențelor politice în viitor. Astfel Societatea națiunilor pe care filosoful Kant a preconizat-o ca un ideal foarte îndepărtat e astăzi o realitate. Iar activitatea ei de până acum, însuflând a impiedică în repetate rânduri îsbucnirea unor noi răsboi, i-a confirmat din plin dreptul la viață. Societatea națiunilor își va ajunge finta supremă, de-a realiza federalizarea statelor europene, de a înfăptui supremul postulat al *înfrățirii universale*, idealul care agită actualmente omenirea.

Iată cum o reprivare succintă a idealurilor în cursul istoriei ne face să devenim mai optimiști. Ea ne spune că omenirea a mers treptat spre o continuă desăvârșire, că pe lângă posibilitățile actuale de realizare putem cu drept cuvânt sădăjui că neajunsurile de azi sunt de ordin trecător. Omenirea, departe de a arăta simptoamele unei oboseli, e mai tineră astăzi decât

nează, pororiile bune se întăresc, credința se învoirează, dragostea se aprinde, nădejdea se înalță și, de odată, dobândim și arvuna învierii noastre și a vieții de veci: „Cel ce mânâncă trupul Meu și bea săngele Meu are viață vecinică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.“ (Io. 6, 54;)

„Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați“ — ne chiamă Biserica — ca să „gustați și vedeti că e bun Domnul..“

Arhim. P. Morușca

oricând. Ei își se potrivesc cuvintele poetului: Tu da înălță precum ești, și mai mult înținerești.

Conferința dui profesor Ghibu și-a oțuns pe deplin scopul pe care trebuie să-l urmărească acțiunea de culturalizare a maselor, acela de sădă în suflete increderea în actualitatea vieții omenești, și deschide, dincolo de măruntele ajunsuri trecătoare, a devăratele perspective ale acestei vieți. În murile noastre de zăpăceală, că de pe urma unei false înțelegeri rostului ziaristic, prognosticul brodate pe un fond prea pessimistic încuia tot mai stăruitor în sufletul cuvântului dui prof. Ghibu, străbat de-un cald optimism a fost cu drept cuvânt prilej de inviorare sufleteas pentru publicul conferinței „Astrei“ dela Palatul Cultural.

Cohorta cercetașelor Arad.

În numărul trecut al „Aradului“, am arătat scopul urmărit de asociația cercetașelor din România. Deastădată suntem în măsură să aducem la cunoștința cititorilor noștri, că Biroul central al cercetașelor din București împotriva pe doamna Elena Gheorghiu Manafu să organizeze cohorte cercetașelor din Arad, cohorte care să se constituie pe ziua de 17 Mai 1931 în Arad, sub denumirea „Cohortă Crișana“, deocamdată numai cu trei vele liceul de fete „Elena Gheorghiu Brătă“, a cărei directoare, doamna Florica Bucurescu, a îmbrățișat toată căldura această frumoasă iubire.

Noua cohorte are următoarea componere:

Doamna E. Colonel Manafu însărcinată generală și comandanta cohortei doamna E. P. Ionescu profesoră.

Sfatul cohortei este format din doamnele: Florica Bucurescu directoarea Liceului de fete, Consuela Lungă directoarea Școalei normale, Florica Stolchițoi directoarea Școalei profesionale și Lucia Neferu directoarea Școalei comerciale de fete.

La constituire au luat parte și următoarele doamne, membre de onoare: Eugenia Cicio Pop, M. General Bucurescu, Dna Col. Petrușevici, Adm. Ispravnic, Maria Theodorescu Nasta Emilia Păcurariu, Maria Colomei Constantinescu, Ecaterina Ingerin Dragoman, Elena Ingerin Mateescu, Livia Iescan, Iulia dr. Albu, Catina Constantinescu și Luiza Zancoff.

După cum se vede, în comparație cu cohortei Crișana intră tot ce are și mai select, îndrăindu-ne să nădejde, că în curând vom avea binele să ne ocupăm în mod elocvent de roadele acestelor noi inițiative.

Deslegătorii primului concurs de jocuri tractive — cu premii — organizate de ziarul nostru.

ARAD.

Alexandru Avram, Lazar Barbulescu, Nicolae Bozgan, Ds. Aurica Buguri, Tiberiu Budășeanu, Florin Ciobanu, Nicolae Cimpoies, Ioan Ganea, I. Gușat, Ds. Maria Herțeg, Teodor Lovănuț, Mihail Lucuța, Iuliu Gheorghe Martinescu, Ghilja Mălăi, Iustin Mureșan, Virgil Nichi, Coșca V. Oarcea, Nicolae Oiteanu, Ds. M. Petroi, Augustin Pop, Nicolae Reli Nic. Nero Sida.

LIPOVA:

Ioan Burza, Nicolae Popovici.

PECICA:

Ds. Silvia Bolchiș, Petru Ponta.

SIRIA:

Iova Neamțu, Cornel Văgălău.

† Dr. Teodor Burdan

Sâmbătă noaptea a început din iată de pe urma unei grele operații de la spitalul național din Arad. Dr. Teodor Burdan, defuncțul a fost o personalitate marcantă a județului, cunoscut în cercurile largi ale Aradului, ales pentru activitatea sa desfășurată în sinul diferitelor corporații bisericești, al căror membru fost. În moartea sa a avut loc în d. m. la ora 3, catafalcul fiind ridicat în catedrala ortodoxă din Arad. Prohodul a fost celebrat de către P. C. Protopresbiter Aradului, Traian Văitanu, și preotul Gheorghe Turicu din Otopeni, Feier Ctin din Ineu, Florea Codreanu și Viorel Mihuț din Arad și diaconul Mihaiu Macinic. Spunsele au fost date de către unul restrâns al studentilor dela Academia teologică din Arad, condus de studentul Gutu Tiberiu. Sfârșitul serviciului divin părintele Florea Codreanu, a finit scurtă dar substanțială cuvântare, relevând calitățile defunctului, care prin viață să nepărtățească o plină de fapte creștinești și a înșigat amintiri și loc de duhovnicie ascunsă veselie în cealaltă lume. În datele biografice ale predicei se spune că adormitul în Domnul s-a născut în comuna Mișca, din horiști săraci, moștenind însă în hîmb o minte ageră, o inimă sănătoasă și un suflet nobil. Rămas în vîrstă, a fost crescut de către închiul său preotul Burdan, a cărui prijeju în viață de a-și naște din belșug, recunoștința

față de binefăcătorul său. Această recunoștință, precum și răbdarea față de familia sa, care i-a fost suprema grije în viață, îi face neperitoare memoria, precum și lipsirea sa sinceră de biserica strămoșească pe care o frecventa regulat, împărășindu-se în fiecare an din sfântul potir al cuminecăturii îl ridică în rândul adevăraților creștini, vrednici de-a servicii pildă celor mulți. Acestui viu interes dovedit față de toate manifestările vieții religioase este să se atribui faptul că a fost anii de-a rândul membru în toate corporațiunile bisericești, începând cu sinodul parohial și sfârșind cu adunarea mitropoliei din Ardeal. Buna reputație de care s'a bucurat în viață a adunat în jurul sacriului un public pe căt de ales pe atât de numeros din oraș și județ, în frunte cu P. S. Episcop Grigorie. Iar impunătoarea deputație de judecători din Ineu veniți de departe pentru a asista la această tristă ceremonie, e pe de altă parte o dovadă, de felul cum avocatul de odinioară și notarul public din Timișoara din urmă și în săptămâna să-și căștige încrederea celor care avizau la sfatul părintesc al acestui adevărat prieten al poporului. Pe lângă cei mai apropijați de dânsul și numeroasele rudenii, defuncțul lasă adânci regrete în sufletele tuturor celor care au avut prilej de a cunoaște și sărbători în viață. Deseu să-i facă odiință usoară!

In slujba altei religii.

Serbarea sădirii pomilor.

„Scoalele cu program agricol vor organiza în fiecare primăvară o serbare a sădirii pomilor, în care elevii vor sădă în curțile lor, dealungul șoseelor și drumurilor și pe coastele improprii pentru altă cultură, pomi roditori sau copaci și vor avea în grija până la prinderea lor. În grădinile școlare se va întocmi o școală de copaci, din care se vor face sădirile la serbare.“

Dacă problema creării conștiinței forestiere și peste tot, cultul arborelui, interesează educația cetățenească a tuturor fiilor țării, — ea se impune ca și o necesitate de prim ordin operei de culturalizare a satelor bântuite de miserie. Tânărul nu poate trai numai din cunoșterea alfabetului, ori câte taine minunate ar ascunde el. Impodobirea curților cu pomi, acoperirea râpelor și a sterilelor de tot soiul — aceste râni săngerănde ale munților și dealurilor — cu pâlcuri de copaci, — constituie cel mai plausibil document de bună puritate pentru dascălii noștri.

E primăvara. Chemarea atavică a pământului ne înțeamnă să evadăm în liber. O cetei aceasta și din privirile nostalnice ale copiilor. Scoateți-i din temnițele barbare ale sălilor de învățământ, și învățați-i să se închine adevărului religii, sădind pomi, sădind copaci!

Tr. Mager

Prefectul inamovibil.
Inovații radicale. Va reuși? Intențiile ministerului de interne.
Rezultatul practic.

Proiectul dñui ministrului Mihalache de a se asigura o continuitate în administrația țării prin stabilitatea și inamovibilitatea prefectilor de județe va întâmpina desigur și polemici și critici de presă, de stradă, de cafenea, de bulevard și de ori ce vrei. În samovarul legislativ veșnic ferbinte și clopotitor se vor auda păreri decente și mai puțin decente de pro și contra, inamovibilitatea prefectilor fiind o problemă nouă în organizația noastră de stat. Totuși din acest motiv problema ar trebui să fie discutată fără nici o patimă și în afară de sferele înguste ale partidelor. Dar, precum ne-a fost dat să vedem în toate, opoziția se va opune pentru că e o poziție, iar cei dela guvern vor susține proiectul pentru că s-a guvernamental. Aceasta ar fi, adeca, după percepțele politicii de eri, de azi și de totdeauna. Opiniile obiective care să se opună unui proiect pentru că n-ar fi potrivit situației noastre economice sau spirituale nu prea s'au auzit. Dl. Lupu se va împotrivi, pentru că azi nu mai face parte din partidul național — tărănesc, dl. Duca pentru că ce s-ar face cu pretendenții liberali, dl. Averescu pentru că așa i-a suflat dl. Goga, dl. Cuza pentru că nu știe ziua când răsare, etc. etc.

O inovație radicală.

Problema, însă, este cu mult mai serioasă de cum să se crede. Caracterul serios se va întrezi de îndată, dacă nu vom perde din vedere că la noi, ca și în toate statele de felul nostru, uzul este ca prefectul să vină și să plece odată cu guvernul. Or, noui proiect de lege vrea să rupă cu trecutul și să ne dea un prefect stabil. Calitatea de om de încredere impună prefectului să demisioneze în cazul de schimbare de guvern, iar noui guvern venea cu prefecti noi. Ceea ce a dat naștere acestui uz nu-a fost numai faptul că prefectul este reprezentant al guvernului și că în această demnitate, el exercită controlul asupra tuturor serviciilor publice, ci și că acest control nu-l poate exercita decât o persoană în care guvernul își are întreaga încredere. Or, proiect nou, face din prefect un funcționar public propriu zis, un executant al ordinelor superioare, care nu totdeauna va fi în asentimentul celor dela guvern, iar în mod fatal guvernele vor avea totdeauna o neîncredere în acești permanenti funcționari publici. și de unde n-am să că, chiar legătorul său inamovibilitatea și definitivarea prefectilor nu va predomină și pe mal de departe uzul. Ca oricare funcționar public prefectul poate demisiona din funcția sa și astfel nu este exclus ca la plecarea guvernului să plece și prefectii inamovibili. Si de ce nu s-ar putea întâmpla ca noui guvern să pornească o întreagă campanie contra încoerțitibilor rămași și căutându-le o căt de neînsemnată vină și făcând din Tânăr armăsar, să-i înălță totuși pe cale disciplinară, din posturile în care poate fi răspuns cu demnitate chemări și datoriet lor. Suntem de credință că o înălțare pe această cale nu o va prefera nici un prefect și mai puțin, să sărute mâna tuturor politicianilor care pleacă și vin, dumă pentru a evita o înălțare neonorabilă, care ar putea foarte ușor să-l vulnereze și prestigiul, la care doar ține toată lumea.

Să se definitiveze prefectii administrativi. Intenționea dñui ministrului Mihalache este ideală. Scopul de a se întări o continuitate în conducerea administrației este dintre cele mai apreciate. Dar dacă se vine cu o inovare atât de radicală și dacă ținem seamă de pulsul accelerat al politicilor noastre ca indicu al existenței unei boli ce dacă se ascunde nu înseamnă că a dispărut cu desăvârșire, de ce n-am schimba problema inițială și de ce n-am enunțat prin lege stabilitatea și definitivarea președintilor delegaților județene zisă prefecti administrativi. Iată că continuitatea ar fi asigurată. Aceasta e scopul Un președinte al delegației consiliului județean ales și cu drepturi asigurate până la limita de vîrstă va prezinta toate garanțile adevărate continuări. Ales într-o funcție durabilă, fostul subprefect sau actualul președinte al delegației județene, zis prefect administrativ, pe care foarte nimerit l-am putea boteza și primar județean, ca fiind primul între cetățenii județului și având sarcini gospodărești, înzestrat cu cunoștințe profesionale, cu studii superioare și bucurându-se, în urma alegerii sale, de încrederea celor administrați, va putea înfăptui lucrările care să fie în concordanță și cu legile și cu interesele locale județene. Astfel argumentele de ordin administrativ preconizate de dl. Mihalache în cazul prefectilor de județ pledează în primul rând pentru definitivarea președintilor delegaților județene, altele fiind motivele de ordin politic care reclamă menținerea stării legale actuale a prefectilor politici.

Concluziuni

Presupunând că proiectul dñui Mihalache devine lege, vom avea un prefect inamovibil numit pe viață și un președinte al delegației județene ales pe un timp determinat de 5 ani. Cel dintâi fără atribuții încă cel din urmă, cu toate atribuțiile administrative. Chiar dacă proiectul va da atribuții prefectului politic, acestea nu pot fi cu caracter gospodăresc și de administrație comună sau județeană, ci de control și de poliție generală. Prin faptul că prefectul își se dă putință de a putea ataca sau suspenda hotărârile delegaților județene sau ale consiliilor, cu scopul de a veghea asupra continuării, dându-l-se acest drept, el nu-l poate exercita destul de independent și cu eficacitate dorită, deoarece pentru că, consiliile au de regulă o nuanță politică de partid, iar de altă parte pentru că prefectul nu mai este omul de încredere al guvernului, ci un funcționar subordonat lui și expus astfel răsbunării guvernului, în cazurile când exercitându-și drepturile ar impiedica executarea hotărârilor unui consiliu de aceeași nuanță politică cu guvernul. Or, de vom asigura stabilitatea pe viață a președintilor delegaților județene, dându-le și atribuțiile de a prezida consiliile județene, el având o practică administrativă temeinică și cunoscând până în amănunte nevoile și interesele județului va putea veghea sau face ca actele delegaților și consiliilor să fie o operă progresivă și de continuare a lucrarilor vechilor adunări..

Numai asigurând stabilitatea președintilor delegaților județene vom putea asigura o continuitate adevărată și reală. Altfel inamovibilitatea prefectilor va rămâne departe de scop.

CSÁKY ceasornicar și bijutier, Arad peste drum de biserică LUTHERANĂ

„PLUGARUL“ Însoțire economică de păstrare și credit DRAUȚ.

CONVOCARE.

Domnii membri ai Însoțirii economice de păstrare și credit „PLUGARUL” în sensul art. 19 din statut, sunt convocați la

a XIV-a Adunare Generală Ordinară,

care se va ține în Drauț, la 14 Aprilie 1931, ora 2 după masă, în localul Însoțirii.

ORDINEA DE ZI:

- Deschiderea adunării și numirea unui notar, 2 verificatori și 2 scrutinatori.
- Raportul direcției și a comisiei de control, stabilirea bilanțului pe 1930 și darea absolutorului.
- Distribuirea profitului net.
- Alegerea comisiei de control pe un an.
- Inchiderea adunării.

DIRECȚIUNEA.

ACTIV

BILANT pe anul 1930.

PASIV

Cassa	643.87	Capital	44800
Mărfuri	124804	Fond Gen. de rezervă	43827.51
Div. Debitori	99729.76	” Spec. ”	33687.27
Acții la bănci	500	Diverși Creditori	77514.78
Mobilier	7429	Dividendă neridicală	75002.62
	233106.63	Profit net pe 1930.	571
			35218.23
			233106.63

Drauț, la 31 Decembrie 1930.

DIRECȚIUNEA:

s. s. Gheorghe Popa s. s. Gheorghe Balta s. s. Pavel Jiva s. s. Ioan Bocșa s. s. Moisă Pelea
dir. exec.

COMISIA DE CONTROL:

Verificat și aflat în ordine.

s. s. Gheorghe Butariu președinte s. s. Vante Gligor s. s. Pantea Rus s. s. Gheorghe Stepan

Dacă vrei să cumperi EFTIN și BUN cauță pe

Csáky Iuliu gravor, ceasornic și bijutier, unde se pregătesc cele mai solide și garantate reparații de ceasornice, sig. lii și bijuterii. Arad, str. Brătianu No. 9. Nr. 161. 1-6.

PLAPOME se pot comanda cu preț eftin la firma **MIHAIU HAUBENREICH** Special atelier de plapomă Arad, Str. Horia No. 3 Nr. 191 1-2

PARDEȘILE și HAINELLE de PRIMĂVARĂ
N. 148 2-10 le vopsește și curățește
str. Brătianu No. 11 **KNAPP** str. Episcopul Radu 10
Intreprindere cu cele mai moderne instalații de gaz și electricitate.

Fotografii artistice **STOJKOVITS & BÉKÉS** Prețuri reduse:
puteți obține la FOTOGRAF R R H D 6 cărți poștale numai 160 lei
Nr. 94 1-3

RESTAURANTUL
din
Piața Catedralei No. 12
se va deschide pe ziua
de 1 APRILIE.

Se primesc abonați
4 Feluri de mâncări Lei 25.—
Rog sprijinul On. public
Proprietarul.
Nr. 182-1-2

Cele mai eftine verighete de aur
ceasuri, bijuterii, și ochelari le cumpărăți la
REINER IOSIF
ceasornic și bijutier
ARAĐ, str. PIRICI 3. În dosul Teatrului.
No. 108 3-24.

Ford Chevrolet Motordelta, Sigismund Kelly,
ee de schimb — cauciucuri — uleiuri, cu cele mai eftine păuri
Nr. 162 1-4.

Pește viu și sărat
se capătă zilnic la firma
LUTTWAK SI ABRAMOVICI
Nr. 188. 1-2 Arad

Papagal de vânzare la Restaurantul din Piața Catedralei 12, Arad.
Nr. 192 1-4

Tribunalul Arad secția III-a Com-

Dos. C. P. N. 517/931.

INCHEERE.

In cauza de concordat preventiv a debitorului Iosif Holtz din Arad Strada Col. Pirici n.

Tribunalul Dispune,

Admite în principiu cererea de concordat preventiv făcută către firma debitoare Iosif Holtz din Arad Strada Col. Pirici N. comerciant de confectionări de bărbăti, cu petițunea înreziua la 517 din 12 Martie 1931.

Deleagă cu conducerea programei concordatare, pe Dr. Ioan Cosor, judecător de ședință Dr. Ioan Costea de la Tribunalul Arad secția III-a Com.

Ordonă convocarea creditorilor înaintea lui Judecător delegat pentru ziua de 20 Aprilie 1931, ora 8 a. m. în localul Tribunalului Arad et. I, camera 57-58, spre a lua în discuție și a se pronunța asupra cererii concordat.

Fixează sumă de lei 15.000 de drept cheitului de procedură obligă pe debitor să o depună înmâinile lui Judecător delegat până la data de 29 Martie 1931 sub sancțiunea de a fi considerat decăzut pe deplin drept din rerea sa.

Numește provizoriu până la finalizarea concordatului, o misiune compusă din Dni: Rezinberg Arthur din Arad Stradă Moise Nicoară N. 1, și Prinț și Hilbert din Arad Bul. Regal Maria N. 21, fiind însărcinată cu verificarea activului și pasivelui și cercetarea conduitelor pentru a referi la adunarea creditorilor.

Potrivit art. 8 din legea concordatului preventiv, percepe fondul statului o taxă de 1% din sumă de lei 8.623 calculată supra cotei concordatare oferite de lei 868.262, și o taxă de 2% în sumă de lei 11.576, calculată asupra sumei de lei 578.841, care beneficiază debitorul.

Dispune că aceste taxe în valoare totală de lei 20.259, să vărsate în contul statului la Administrația Financiară din locitate sub recipisa ce se va anexa la dosar, sumă ce debitorul o va depune în termen de rate egale săptămânale până la 20 Aprilie 1931, sub sancțiunea prevăzută la art. 7 litera c.

Grefa se va conforma art. din legea concordatului preventiv, indeplinind formalitățile de achiziție și publicitate prevăzute acest articol.

Dosarul și registrele depuse vor înainta lui judecător delegat pentru a proceda mai departe.

Date și citită în camera consiliu a Trib. Com. Arad astăzi 21 Martie 1931.

Președinte, Judecător, ss Vasile Panu. ss Dr. Ioan Costea grefier, ss Ioan Ploșteanu.

pentru conformitate, grefier, Nr. 190. 1-1. Ploșteanu.

Arad, Str. Ieșandrepr. Bonolit - Nelson pistoane, segmenti, bolțuri

Pardesie de primăvară și modele noi de haine pentru doamne și fetițe au sosit la firma

Iuliu Plesz,
vis-à-vis cu intrarea din dos a Teatrului, cu cărticica Soc. Consum puteți cumpăra în 6 rate lunare.
3-6

Pentru ieftinirea traiului.

(Anchetă dela Primărie este inițiativa d-lui Prefect Dumitrescu, inspector general administrativ).

Dl. Primar *Luțai* a convocat pentru ziua de 1 crt. ora 17 și 30 la Primărie pe reprezentanții camerelor și ai organizațiilor (sindicate, corporații, etc.) profesionale din Arad, la o consfătuire, dorita de d-l Insp. general administrativ Dumitrescu, prefectul județului nostru. Doi cei invitați au luat parte.

Scopul întrunirii.

Dl. Prefect *Dumitrescu*, arată scopul consfătuiri, atrăgând atențunea participanților asupra faptului, că efectele crizei economice repercutându-se mai simțitor asupra păturii intelectualilor, și fiind de datorie să facă apel la negustori și industriași, să-și revizuască calculele și să facă niște eforturi, reclamate de aceste timpuri extrem de grele, pentru reducerea prejurilor de desfacere. Știe bine, spune D-Sa, că azi negustorii și industriași însăși luptă cu greuți, cari întrec puterile lor. Solicitarea reducerii prejurilor nu poate să fie o imputare indirectă, că ei ar realiza profituri nejustificate, pentru că mărimea lor este efectul unei serii întregi de cauze independente de voința lor. Dacă totuși apelează la ei să face pentru că este profund impressionat de situația umilitoare și nemorală a celei mai valoroase pături sociale a intelectualilor, cari sunt și trebuie să fie îndrumătorii societății, ei sunt soldații culturii și a civilizației. Cu toată înțelegerea, ce-o are față de nevoile comerțului și ale industriei, chiar dacă nu ar face comparație cu prejurile din capitală sau din alte orașe, păsește exagerate unele prejuri, cum sunt: cornul cu 2 Lei; sifonul cu 8 Lei sticla mică; pingele 220 Lei; spălatul unei cămașă 24 Lei; barbierul 35 Lei, etc. Amintește toate acestea pentru a ilustra cele spuse, cîntărind lucrurile din foate punctele de vedere. Fiind că știe căte sunt necazurile și nevoile negustorilor nu e prietenul reforștiilor și a măsurilor vexatorii, care îi stau la îndemâna în baza Legii Speculei ilicite; tocmai de aceea a invitat pe cei interesați la o consfătuire amicală, ca împreună să găsiască soluții juste și echitabile. Invită pe cei prezenti să-și spună acum părerile, iar după o săptămână să se întâlniască din nou pentru găsirea soluțiilor.

Răspunsul băcanilor.
Răspunde Dl. Erdős, în numele băcanilor arătând, că acești negustori au redus cu 30-40% prejurile la toate alimentele și articolele, — afară de zahăr, al cărui preț îl regulează cartelul fabricilor de zahăr și la care articol negustorii nu câștigă netto mai mult de 50 bani. Arată, că și azi mai există prejuri urcate la unele articole, cum e hârtia, oțetul, cleul, cari se desfac cu prejurile dictate de cartelele fabricilor din țară. Negustorii nu's bucuroși, când trebuie să vândă scump; ei roagă autoritatele să intervină pentru reducerea prejurilor, însă aceea intervenție să se facă acolo, unde se găsește cauza urcării, negustorii nu's decât intermediatori. Mai arată că Statul contribuie mult la scumpirea vieții prin impozitele exagerate și nenumărate, și prin scumpirea produselor și serviciilor lui.

Declarația președintelui corporației negustorilor.

Dl. Domán, președintele Corporației Negustorilor, spune, că tocmai negustorii arădani au pus la cale, încă în anul trecut, înainte de introducerea impozitului de sacrificiu, și nainte de a se produce situația catastrofală de azi, o acțiune de ieftinire a traiului, de reducerea prejurilor, — încăt ancheta de azi e prea bine venită, și o salută cu toată căldură. Arată apoi cu date statistice, că în Arad, s'au ieftinit în decurs de un an cu 20-40% toate articolele, — cu excepția zahărului, — indiferent că sunt alimente sau alte mărfuri, într'un timp când Statul scumpește tot. Chiar acum e vorba de scumpirea telefonului, a poștei, — cari scumpiri după ceea ce în trenul vor apăsa și mai mult asupra vieții economice. Arată d. e. că chibritele, deși sunt concesionate, aceleiaș firme Ivar Kreuger, sunt mai scumpe în România (3 lei cutia), decât în țările învecinate: Austria, Cehoslovacia, Ungaria. Compară d. e. pretul unei țări «Britanică» de Lei 14 în România, câtă vreme în celealte țări, cari fabrică acest soiu de țigări, — chiar în calitate mai bună, — costă numai 7 până la 8 Lei. Înșiră și alte exemple arătând, că atunci când se dorește serios și sincer din partea autorităților

Stofă și mătase de primăvară pentru doamne, assortiment bogat de ștofe bărbătești, cu cele mai eficiente prețuri la

Casa de Marfă Populară

No. 194 1-1

Arad, Palatul minoriților.

ieftinirea traiului, Statul să dea primul exemplu de urmat; el să efinească tot ce produce, să reducă taxele pentru serviciile sale, (tren, poștă, telegraf) și să scadă impozitele directe și indirekte și tot felul de taxe așezate asupra producției și a volumului afacerilor. Documentează, că un negustor care e impus la o bază de Lei 500.000, venit plătește azi jumătate din acest venit numai impozite la Stat și comună, și diferite taxe, iar din aceste să-și acopere celelalte spese de regie și traiul; încăt este umoristic să se mai poată vorbi între asemenea împrejurări de rentabilitatea capitalului investit. Afirma că azi 90% din negustori lucrează fără câștig, și în sprijinirea afirmațiunilor arată că în anul 1930 au fost cerute impotriva negustorilor din orașul și județul Arad faliment în 71 de cazuri, iar concordate 32 de negustori; iar în anul curent 21 falimente și 11 concordate. În anul 1930 au renunțat la brevete, adică și-au săștat meseria 1597 însă; iar în primele 3 luni ale anului curent 568 însă. Ori dacă negustorilor și industriașilor le-ar merge bine nu ar da acest tablou dureros de trist.

Da, cere reducerea prejurilor, dar ea să fie cerută dela ceice le-au spori, nu dela negustori, care nu pot fi prezența publicului mare ca și jăfitorii lui. Negustorul e bucuror când poate vinde ieftin, căci el are interes identice cu consumatorul.

Mai vorbesc reprezentanții brutarilor și al măcelarilor. Toate expunerile au produs impresie profundă.

Concluziile D-lui prefect.
Însuși Dl. Prefect Dumitrescu mărturisește, că a convocat reprezentanții

negustorilor și ai meseriașilor la o consfătuire de reducerea prejurilor, și acum se vede făcut prizonierul lor. Spune, că are toată înțelegerea pentru nevoie fiecarui cetățean, — și încheie consfătuirea făcând peste toate aceste necazuri, un apel la negustorii și meseriași, ca să reducă unde nu mai se poate prejurile, și mulțumește tuturor călorce au venit la consfătuire precum și dlui Primar, care a organizat ancheta.

Dl. Primar *Luțai* mulțumește apoi dlui Prefect pentru interesul ce'l poartă populației orașului, arătând, că Primăria va aduce toate sacrificiile și serviciile sale întru ajungerea scopului.

Posta redacției.

D-lui N. I. din M. Reclami miia d-lui Dr. Utriusque? Puțină răbdare nenișorule! Dl. Boca a dat „Aradul” în judecată, constituindu-se parte civilă cu nici mai mult nici mai puțin de căt Lei 300.000 Zice că răspunsul d-sale pe care l-am publicat din doasă să răsări și să schimbe o virgulă, i-a pricinuit pagube incalculabile și acum rămâne să-i plătim noi oalele sparte, din pricina că n'am corectat greșelile de ortografie din acel clasic răspuns. Dar D-l Boca o să câștige procesul și atunci, cum D-sa este foarte dănic când nu dă din al lui, va rupe o miuță din cele 300 și îl-o va trimite prin mandat poștal. Singure lui rugăminte e ca în viitor să-i urmărești cu mai multă atenție conferința și să nu mai susții neadevăru despre talentul său oratoric. Deci fii și D-ta moi politică. Scrie-i că a vorbit ca un arhanghel și suntem siguri că și va dubla premiul.

elevi, ca să intimideze pe colegul lor.

De atunci însă nu l-a mai spus niciodată elevul Voicu Axente vorbe batjocuritoare, cum nu-i spuse nici încă de scena petrecută între ei. Dar de știe să răspundă ori nu, și era profesorului tot una, căci o notă malomenoasă n'a scris niciodată în carnetul lui de note elevul Voicu.

Pe elevul Voicu Axente nu-l tulburau prea mult notele rele și era deopotrivă nepăsător și cu notele bone. Impulsiv și tălos cu cei ce-l atacau sau tăcut, meditativ, el nu cunoștea o lioie mijlocie de conduită. Extremist în bucurie ca și în tristețe, era capabil să suferă nespus de mult zile de răuduță, pentru un lucru neînsemnat și iarăși un lucru tot așa de neînsemnat putea să-i provoace bucurii nepricopiate pentru alții. Visător și bland ca un fricos; dârzi și agresiv ca un vițeaz, îl înzestrase natura cu multe dăuri, dar îl lipsise de stăruință și răbdarea care aduce darului fruct. La învățătură nu era între cel buni. Nu-i lipsea bunăvoie de a învăța, dar când deschidea carteabia cîteva rânduri, apoi se acăta de un cuvânt și prință năstrușnică asociație de idei

Deștepti și naivi.

(roman)

de T. CRISTIA.

(9)

Profesorul de matematici părăsi cel mai dințai sala profesorilor. Îl interesau prea puțin problemele mașinelor de tuburi, cum puține erau chestiunile care l-ar fi putut interesa în afară de gospodăria lui. Era un realist, așa cum trebuie să fie un matematician, dar avea cunoscute de a fi greol în predare și pentru motivul acesta nici el nu era mulțumit cu elevii, nici elevii cu el, iar din toate suferea blata știință, care era considerată în acest liceu ca mijloc de tortură și năcaz.

Intră în clasa a treia și își ocupă locul la catedră, morocănos ca tot leauna. Avea un obicei de a tuși, un loc de tusomanie de om răgușit și ușea așa sec, mai ales când nu era în apela lui. Îl preocupă astăzi gândul aratului și sămănătului mai mult ca orice. Iarna se prelungise târziu în primăvară și cum toți se grăbiau să-și pământurile, profesorul nu-și gă-

sea lucrători cu prețul pe care ar fi fost dispus să-l dea. Tinea în chirie vre-o 5-6 elevi pe cari îl întrebă la alte lucrări, dar la plug nu-i putea întrebău.

— Macavel Romulus, ieși la tablă! Ai următoarea problemă..

Soarele pătrunde călduț prin ferestra rezfrângându-și razele pe tablă, pe bănci și pereti, ca o adiere primăvarață ajătătoare de visuri și reverii. Cifrele înspite cu tibișirul pe tablă puteau să fie simbole și adevăruri pentru profesorul de matematică, însă pentru elevi nu prezentau nici un interes. Macavel și după el alți trei elevi fură trimiși la loc încoronării cu un titlu de animal domestic, după inspirația și fantasia profesorului, în cadrul căruia stăruia mereu preocuparea de plug, lucrător, boi, etc.

Scose la tablă, elevul Voicu Axente nu fu nici el mai norocos decât alții. Avea o adevărată groază de oarele de

matematici. Temperamentul lui emotiv îl sugera o aversiune contra științelor pozitive, iar neprinciperea și indolența profesorului îl îndepărtau și mai mult de împărăția pitagoriană. Fă trimis la loc, însă fără epitetul obișnuit celorlalți elevi. Aceasta rezervă a profesorului își avea motivul ei. Încă în clasa întâi, în întâia lecție când îl scose în tablă și-l expediea la loc împreună cu titlul de bou, omulețul se proptise brusc pe picioare, se întorsese spre catedră și cu privire tăloasă, glasul aspru și hotărât, îl răspunse scurt:

— Eu nu sunt bou!

În întreagă cariera profesorului fusese întâia îndrăsneală de acest fel, din partea unui elev.

— Ce ai zis, cum ai îndrăsni, idiotule, boule?

— Eu nu sunt bou și nu sunt nici idiot — răspunse mititelul, categoric și dârzi.

Scena povestită cu indignare de către profesori în sala profesorilor a stârnit un hohot de râs la adresa profesorului și spiritele malicioase ale colegilor n'au lipsit cu povestiri de întâmplări similare, profesori bătuți de

Cronica medicală.

Problema eredității în tuberculoză.

Nu arareori tuberculoza atacă o serie de membrii a unei familii, ba există comună și chiar regiuni care sunt aproape decimate de teribila molimă. Constatarea aceasta a contribuit în largă măsură ca, în epoca când bacilul tuberculozei nu era încă cunoscut, să se credă că boala este urmarea unei predispoziții organice accentuate transmisibile dela părinți la descendenți. Opinia aceasta a prins rădăcini atât de adânci în massele laicilor și mai ales în rândurile de jos ale poporului, în cît și în zilele noastre se dă prea puțină atenție infecțiunii căstigate după naștere, menținându-se părerea că boala se moștenește dela părinți. Ori în urma unei cercetări indelungate și trudnice, oamenii de știință au ajuns la convingerea că lăsând să se permanentizeze credința actuală asupra propagării boalei, această credință poate forma greutăți însemnante încercărilor noastre de combatere a flagelului, îmi iau voie să împărtășesc cîitorilor noștri părerea adoptată astăzi de lumea științifică în legătură cu problema transmisiunii prin ereditate a tuberculozei.

Ori ce nouă viață umană se clădește pe o serie de procese biologice provocate de fecondarea celulei germinative femeiești (ovul) prin elementul germinativ bărbătesc (spermatozoidul), și ca atare este natural, ca noul individ să moștenească atât din proprietățile fizice și spirituale ale mamei cât și din cele ale tatălui său. Admitându-se în principiu prin analogie și transmisiunea tuberculozei, copilul ar putea să moștenească boala în aceeași măsură dela tată ca și dela mamă. Dar nenumăratele investigații și experimentări științifice făcute la animale și oameni, nu au putut până în prezent dovedi că un tată tuberculos ar putea să transmită boala descendenților săi odată cu fecondarea.

Profesorul Calmette descooperitorul vaccinului contra tbc. (despre care ne vom ocupa cu o altă ocazie) concretizează astfel rezultatul cercetărilor în chestiune: „Nu există nici un fapt pozitiv care ne-ar demonstra că un copil ar putea fi procreat tuberculos de către tatăl său“.

In schimb s'a putut stabili cu abso-

lută siguranță că bacilul Koch sub forma sa invizibilă la microscop (ultraviru sau virus filtrabil, ba uneori și sub formă sa obișnuită) poate străbate placenta. Dar fie că bacilul Koch numai arareori reușește să traverseze această barieră de apărare, fie că cantitatea precum și virulența bacililor ajunși în fat, este de obicei prea redusă pentru a produce boala, cert este că copiii născuți cu tuberculoză manifestă constituie încă și astăzi o curiozitate medicală. De aici rezultă că transmisiunea prin ereditate a tuberculozei joacă un rol cu totul secundar față de infecțiunea căstigată după naștere în felul arătat de noi în articolul precedent. Nu mai puține cercetări s-au întreprins și se intreprind încă pentru a determina, dacă tuberculoza părinților nu ar putea exercita cumva o influență desavantajoasă asupra dezvoltării sănătății și ca urmare copilul sărăcesc cu un teren favorabil pentru fixarea și dezvoltarea unei infecții tuberculoase căstigate în timpul vieții. Ori s'a constatat că majoritatea copiilor născuți din mame tuberculoase se dezvoltă, în mod absolut normal atunci când imediat după naștere se ridică din familie și se plasează într-un mediu lipsit de pericolul infecțiunei. Mai este nevoie oare și de altă dovadă pentru a combate ipoteza existenței terenului tuberculozabil înăscut?

In rezumat, părinții tuberculoși în majoritatea absolută a cazurilor dau naștere unor copii absolut normali, iar contaminarea acestora are loc numai în timpul vieții prin contactul neîncetat cu părinții lor tuberculoși sau cu o altă sursă de infecție.

Dr. C. R.

In atențunea Publicului Consumator! În timp de criză crutalii banul, economizați enorm, cumpărând produsele Aromat, cele mai selecte din România, unică casă română în Arad, în alimente producem: Unt à la „Teschen”, Brânză à la „Liptov”, Cașcavale și brânzeturile naționale, și Elvețiene, Franceze, Italiane, Austriece, Cehie și Ungare, cu 30% mai ieftin ca ori uude în Arad. Încercă și să convingești. **Cumpără:** Lăptă prima, Unturi de gătit Casă de oaie în orice cantitate. **Aromat** Fabrică și Magazin special de Brânzeturile și alimente. Centrală: Calea Banului 3. Filială: Str. Alexandri 5. 3-10

se trezea pornind în lumea visurilor și era capabil să viseze ciasuri în șir. Susceptibil și impresionabil. Putea să-l jignesti cu o privire, cu un gest, cu o vorbă. Un exemplar reprezentativ al omului cu ochi albaștri. Trăia o lume intimă de visuri și în lumea lui toate erau atât de perfecte, ca eroii romanilor citite pe ascuns, și o singură calitate de șiară și găsit, pe aceasta calitate broda virtuți de eroi prin reoglindirea ei în sufletul lui plin de iluzii și dorul de desăvârsire. Din cauza aceasta era predispus să exagereze în cuvânt și faptă. Sunt minciinoși care mint cu scop, sunt minciinoși care mint inconștienți, prin exagerarea pe care o dă lucrului, potrivit legii temperamentului lor... Voicu era un emotiv, deci un minciinos.

Soarta nu-i hărăzise o copilărie bogată în plăceri materiale. În schimb, avea o fantezie bogată în născociri și dorințe. Iar visurile lui îl accentua și mai mult lipsurile de tot felul. Hărăzile frumoase și cu gust care împodobeau pe alți copii de vrăsta lui, așa ca în revistele de modă, îl trezeau dorință și aceste dorințe neîmplinite îl faceau timid cu cel pentru care fusese

mai dărmică soartea. Un rând de hărăzile pe an, sau la două ani, cumpărate leftin la o șatră de farmaroc, purtate până la săreniulre nu-i puteau sugera o mândrie cîtezătoare. De căteori nu-a simțit amarul îngrijiturii de salivă, produsul lăcomiei când privea vreun galantă de cofetărie. Odată gustase prin bunăvolință unui coleg de școală o prăjitură cu cremă. De atunci avea o dorință: să albă atâtia bani ca să se sature cu prăjitură cu cremă. Dar căte dorință nu avea micul nostru ero. Pe căt era de sărac în posibilitățile de satisfacere, pe atât de bogat era în gusturi și dorință. Ii lăsa gura apă în zile de târg, când trecea pe lângă vânzătorii ambulanți de cărnăciori „vlrști” cu hrean. Era doar opt bani perechea, o avere însă pentru cel care nu are nici un ban. Simțea de departe mirosul picant gădilăndu-i mucoasa nărlilor și trecea pe lângă vânzători îmbăndându-se de mirosul măncării, pe care, flămând, continua să-l simtă în clasă, în timpul delecțiilor, pe când gândul lui visa bogății să satisfacă gustul de cărnăciori ai unei lumi întregi de copii. Căci în gândurile lui era generos și larg la suflet,

Floriile și legenda salciei.

Ultima Dumineacă din Paresimi a primit poetica denumire de „Floril” fiindcă începând dela această dată toți pomii prind a florile și fiindcă Domnul nostru Iisus Christos când a intrat după învierea lui Lazăr în Ierusalim a fost întâmpinat de locuitori cu crengute de arbori înflorî și mai ales de finic. Cum însă finicul nu crește prin ținuturile noastre el a fost înlocuit cu salcia singurul pom înflorit în acest timp. De atunci biserică noastră a păstrat obiceiul de a fi împodobită de Florii cu salcie verde celace dă la casului sătănu aspect frumos și primăvăratec. Ramurile împărțite credincioșilor după liturghie sunt păstrate de aceștia tot cursul anului după Icoană fiind considerate ca aducătoare de noroc. Alții plantează ramurile în pământ. În cele mai dese cazuri ele prind rădăcini și devin sălcii mari spre mulțumirea celor ce le-au plantat încredințăți fiind, că o forță Dumnezească le redă din nou viață. Urmă-

toarea legendă din Muntenia ne spune de ce salcia și nu alt arbore a fi introdusă de Florii în biserică. „Când Maica Domnului a aflat că Iisus răstignit, a încălcat opinia de către a luat în mână tolag de oțel și a spus că plângând în căutarea lui.

În cale a întâlnit o mulțime de copaci și ghioane care și-au bătut joc de drăguțele ei. Maica Domnului și-a văzut drum dar le-a blestemat să nu se săpătă și să nu se facă puțe de pestepă. Salcia a ascultat să a prefăcut puncte și Maica Domnului trecându-o binecuvântat-o ca să nu se facă delicii și lemn de construcții din ea și să se ducă în toti anii în ziua Florii la biserică. Și de atunci există datina de a se de Florii rămurele la salcie înflorită la biserică.

E. M. Năvalnic

Prețuri de grâu!

Prețuri noi!

La MUZSAY
în fața teatrului.

Paltoane Pardesie Trench coaturi
Fiecare bucătă e producție proprie! — Nu e lucru de fabrică!
Inainte de a face ori ce fel de cumpărătură vizitări-
ne. 6 luni credit cu cărticica de cumpărare „Mercur”.
Nr. 168. 1-5

Continuăm vinderea tuturor umbrelor de ploaie și soare, nu numai a celor scăpate dela foc, pe prețuri nemai auzite de eftin.

Casa de umbrele

TRANSILVANIA

Mărfurile noastre sunt fără defecte și de cea mai bună calitate.

Cărucioare pentru copii
și în rate la
FABRICA DE CĂRUCIOARE PENTRU COPII
No 184 - 1-2 Bul. Reg. Ferdinand 38

Nă simțit niciodată învidie pentru cei care aveau ce ar fi dorit el să aibă. Era milos până la lacrimi cu cei lipsiți, fiindcă gusta și el din amarul lipselui. Și peste toate lipsurile și poftele nesatisfăcute, rămânea un antemotor al optimismului, vesel ca un purcă, vioiu ca o șopârlă și dărz fără vicleșug, când nu-i era pe plac.

Copilul gruianului împovărat cu zece franci, fusese crescut dela vîrstă de patru ani de unchiul său părintele Grigorie din Gruiu, care îl lăbea dar nu mai era nici aşa de tiner ca să crească copil și nici aşa de bogat ca să poată satisface toate gusturile nepotului său. Acasă, în vacanță era altceva. Gospodăria părintelui Grigorie ar fi putut sătura o sută de guri flămânde. Patru perechi de boi cu carele încărcate de rod intrau toamna pe poarta ogrăzii boerești a popii din Gruiu, iar cai frumoși și sprinteni care îl părintelui, nu se găseau în zece sate. Îi mâna părintele, aşa bătrân cum era. Pe moșia părintelui văzuseră lumina zilei și părintele îl dresase de mânji, pe vremea când alergau prin curte să fure pe întrecute bucătăile de zahăr din buzunarele anume croite

largi ale parintelui. Când apărea recrutarea de cal, se întreceau ofișeri să-l momească pe popa din Gruiu să-și vândă cali. Dar îl văzut destul să-i pomenește de vânzare, să se încrengă. Iar odată când un fițer lovise un cal cu biciul, aşa probă, moșneagul se repezise la ofișier și smisese biciul și dacă n-ar fi fost prieten să-i țină mâna ar fi simțit fără uscăciunea loviturii. Nu simțește că și părintelui biciu până atunci. Pe fluerat din buze și lăsă să bată în părțile cu chef, seara pe înopte când se întorcea dela târg, le fredonează căte un psalm sau o căntăciunea sălăjenească și călău să cunoșteau doar melodie porunca. Pe cântecul de părțile al părintelui „Bucurie, bucurie, frumoasă vorbă pustie...” mergea călău la pas, când începea antifonul „Din tinerețele mele, multe patimi se întâmplă cu mine.” porneau călău la trapă la galop, mal ră, când fredona părțile marșul „Ra-pa-ta-plam-pi-plam...“

(Va zarma)

Modificările legii de înaintare în armată.

Intre legile militare cari s'au votat la ultima sesiune parlamentară a fost modificarea Legei de înaintare în armată.

Cea mai mare modificare prezintă o măsură care să schimbe radical modul de înaintare ale Legei din 1924.

În ceea ce constă în modificare se va reda în primul textul Art. 10—15 din Legea din 1924 și apoi se va compara cu nouile măsuri schimbate.

Legea din 1924 prevedea:

Art. 10. Înaintarea până la gradul de căpitan inclusiv se face numai la vechime, adică după ordinea carierii în anuarul armatei.

Art. 11. Ofițerii cari în doui ani consecutive nu au absolvit școala specială a armatei, vor înainta numai la gradul de locotenent.

Terminarea școlii speciale a armei, care sunt înscriși în anuar în proporție de 10%, după ordinea de clasificare; cei cari urmează o școală specială de învățătore, iau rândul la anuar după rezultatele dobândite în școala civică.

Art. 12. Înaintarea căpitanilor și a ofițerilor superiori, până la gradul de colonel inclusiv, se face combinând înaintarea la rândul vechimei cu înaintarea la alegere.

Art. 13. Gradele de Colonel și General se dobândesc numai prin înaintarea la alegere.

Art. 14. Gradul de major se va da căpitanilor cari au absolvit cursul pregătitor de ofițeri superioiri, sau cursul școalei superioare de răboiu și cari îndeplinește condițiile Art. 7 și 8 ale prezentei

aceeași obligație sunt supuși criteriului de rezervă.

Gradul se va da în proporție de 6 la vechime și 1 la alegere din numărul total al vacanțelor anuale.

Este articolul care a fost modificat cum urmează:

Art. 10. Înaintarea la gradul de locotenent se face numai la vechime, după ordinea inscrierii în numărul armatei. Ofițerii cari în doui ani consecutive nu au absolvit școala specială a armei, vor înainta numai până la gradul de locotenent.

La terminarea școlii speciale a armei, ofițerii inscriși în anuar în proporție de 10% din numărul total al vacanțelor anuale. La terminarea școlii speciale a armei, ofițerii inscriși în anuar în proporție de 10% din numărul total al vacanțelor anuale. La terminarea școlii speciale a armei, ofițerii inscriși în anuar în proporție de 10% din numărul total al vacanțelor anuale.

Art. 11. Înaintarea la gradul de căpitan se face și la vechime și la alegere din proporție de 4 la vechime și 1 la alegere din numărul total al vacanțelor anuale.

Art. 12. Înaintarea la gradul de general se face la vechime și la alegere din proporție de 3 la vechime și 1 la alegere din numărul total al vacanțelor anuale.

Art. 13. Înaintarea la gradul de colonel se face la vechime și la alegere din proporție de 2 la vechime și 1 la alegere.

Art. 14. Înaintarea la gradul de general se face la vechime și la alegere din proporție de 1 la vechime și 4 la alegere.

Art. 15. Înaintarea la gradul de general de brigadă se face numai la alegere.

Din expunerea conținutului articolelor din Legea din 1924 și după felul cum au fost modificate rezultă:

În legea din 1924 se avea ca bază înaintarea la vechime. Înaintarea la alegere apărea tocmai la gradul de major și într-o mică proporție și anume 1 la alegere și 6 la vechime.

Înaintarea la gradul de Lt. Colonel se facea tot ceea ce era vechime, căci la 1 la alegere se înaintau 5 la vechime în limita locurilor vacante din timpul unui an.

Din cauză că proporția la alegere era astăzi de mică și din cauză că numărul vacanțelor dintr-un an era foarte limitat, chiar ofițerii admisi la alegere, înaintau tot la rândul anuarului.

Sunt promoții cari au ajuns la gradul de colonel, fără că să se poată face vreo selecție, înaintând mereu la rândul anuarului, în ordinea în care acum 20 ani au terminat școala specială a armei.

Că unii s-au distins pe front, că au absolvit școala de răboiu, că au fost în permanență caracterizați ca ofițeri buni, între acești ofițeri sunt și alții mai puțin meritoși, nu s-a făcut absolut nici o deosebire.

Aci este greșala fundamentală, din care cauză nu s-au putut întineri cadrele ofițeresci și nu s-a putut face nici o selecție.

O altă cauză este iarăși principiul greșit al Legei din 1924 ca înaintarea să se facă pe promoții. Adică primul din promoție care s'a distins în tot timpul carierii, nu poate înainta de când atunci când a înaintat ultimul din promoția dinaintea lui.

Aceasta însemnează că în armată principiul selecției a fost aplicat mai puțin de când în oricare altă instituție și la noi, mai puțin de când în oricare altă țară.

Prin modificarea adusă Art. 10—15 din Legea din 1924, după cum s'a arătat mai sus, s'a admis ca bază principiul alegerii și plecând chiar dela înaintarea la gradul de căpitan în proporție de 4 la vechime și 1 la alegere și ajungând până la înaintarea la gradul de Colonel în proporție de 4 la alegere și la vechime, selecția se poate face în condiții mult mai bune.

Înaintarea la gradul de general de brigadă se face numai la alegere.

Principiul nou introdus în Legea de înaintare, va aduce roade bune, dacă va fi aplicat cu toată imparțialitatea și în acest caz toată ofițerimea noastră, îi vom fi profund recunoscătoare Domnului Ministrului al Armatei.

Un ostaș.

„Noi“.

Inainte de a începe ședința, deputatul Pițigoi, citea „Buletinul Camerei“. Alături de el, profesorul Rang, facea același lucru.

La un moment dat, deputatul Pițigoi extindea. Al dracului zăriști, tar scrisu despre noi.

Cum, scrisu de noi, că eu nu văd nicări, zice deputatul Rang.

Păi, uite aici, replica Pițigoi, nu vezi aplauze la majoritate, strigăte la majoritate.

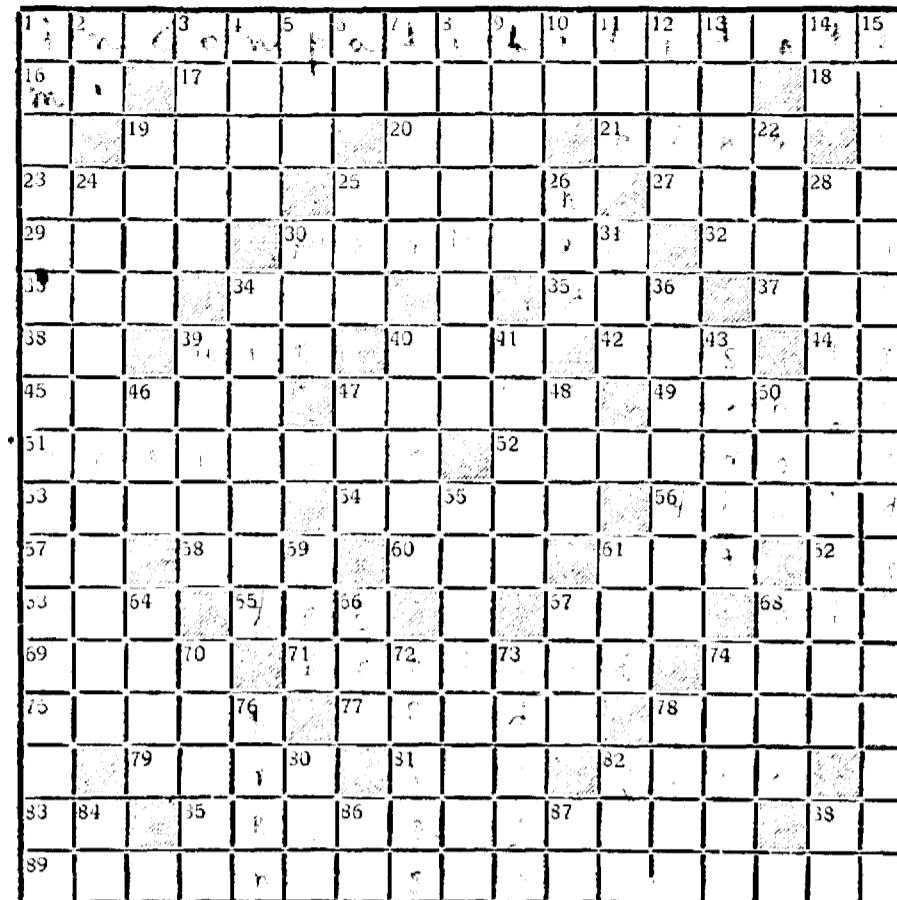
Cititi și raspanditi:

„Aradul“

AL II-lea CONCURS DE JOCU'R DISTRACTIVE

Cuvinte încrucișate Seria I.

de: Nic. Cimpoies, student. Loco.



Orizontal: 1. Caracterul celui ce nu poate fi exercitat în același timp cu alt ceva, 16. Notă muzicală, 17. Restabilire în toate drepturile pierdute, 18. Articol, 19. Judecăță fină și sigură (fig.), 20. Interjecție, 21. Mâncare de seară, 23. Avea multă stîmă, 25. Îns dintr-un popor năvălitor, 27. Capitala unei țări din Grecia antică (u=ο), 29. Frate mai mare, 30. Oaie de rasă spaniolă, 32. Lature, 33. Datină, 34. Frunte, 37. Vehicul englezesc, 35. Smoc de păr, (Mold), 38. Răsar, 39. Privesc, 40. Pom, 42. Cosit, 44. Inițialele unui mare poet român, 45. Scriitor francez (1823—1892), 47. Om sănătos, 49. Manta boierească (od), 51. Care iubește cu foc, 52. Numele turcesc al orașului Reni, 53. Poet ardelean (1772—1848), 54. Locuitor din insula cea mai mare dintre Antile, 56. Sfios, 57. Plantă, 58. Disc de balanță, 60. Padruper analog cerbului, 61. Lingete pe..., 62. Interjecție, 63. Zeu la romani, 65. Scop (fig.), 67. Numele grec al Aurorei, 68. Dare (inv.), 69. Mesagera zeilor, 71. Asistență..., 74. Compozitor francez (1823—1892), 75. Rețezat, 77. Cetate tare în Olanda, 78. Boală a granelor, 79. Cerchez cu de amănuntul, 81. Caută ziua de..., 82. Afluent al Dunării, 83. Pronume, 85. Restabiliri, 88. Conjectură, 89. Sora lui Carol V. regină a Portugaliei și Franței (1498—1558)

Vertical: 1. Caracterul celui ce nu se poate cântări, 2. Interjecție, 3. Eșarfe, 4. Orăș în Arabia, 5. Mobilă, 6. Negăție (inv.), 7. Vechiu orăș în Italia, 8. Inspirat, 9. Care are două mâini, 10. Interjecție (inv.), 11. Lustru de China negru sau roșu, 12. Se ivia deodată, 13. Vocea cea mai înaltă, 14. Pronume, 15. Mama lui Carol IV, și femecea lui I, de Luxemburg (1292—1230), 19. Neghioib, 22. Specie de grâu, 24. Deosebire mare, 25. Providență (fig.), 26. Mi s-a pus un... în gât, 28. Cari nu pot fi destituiți, 30. Lucru fictiv (fig.), 31. Cărunt, 34. Plecat de dimineață, 36. Ticălos, 39. Transport, 40. Curăt, 41. Mojic (fig.), 43. I-a... tandăra, 46. Intuneric (fig.), 47. Interjecție, 48. Fluviu în Europa, 50. Mărul este un..., 55. Localitate în Algeria (fără M), 59. Netea, 61. Ţarpe, 64. Pericol posibil, 66. Diviziune a unui organ, 67. Rege iudeu (919—918 a. Chr.), 68. Cu pași mărunți, 70. Orăș în Spania, 72. Insulă a Greciei, 73. Fluviu în Italia, 74. Localitate în Franța, 76. Locomotiva cu vagoanele formează un..., 78. Fabulist olandez (1577—1660), 80. Una dintre Cyclade, 82. Viu... mort, 84. Pronume, 86. Notă redacției, 87. Zeul soarelui egipteni, 88. Notă muzicală.

3. Șaradă.

de: Gh. POLIȘ.

Întrig dacă l cetești
O piatră fare găsești
Partea întâia este o vită
De-a țărănuilui plugar.
Partea două e un vierme
Pentru pomii roditori.
Partea întâia inversată
Dă un lustru negricios,
Iar a două inversată
Dă o furcă de folos,
Ce o punem la sușuri
Să nu buie caru'n jos.

CUPON PENTRU JOCU'R.

Concursul al II-lea

Nr 21. Seria I-a.

Gratuit dă o jumătate de litru
mai mult celui care cum-
pără 5 litri din vinul mai scump de
10 Lei. În rate vin roșu sau de ma-
laga. Str. Calvin 1.

